

og som han har maattet afgjøre paa sit Ansvar, og der er altsaa forsaavidt ingen Forskjel imellem Flertallet og dette Mindretal. Derimod have nogle Medlemmer af Flertallet, som vistnok selv nærmere ville motivere deres Opfattelse, troet, at der var saa megen Tvivl mellem de Alternativer, som forelaa, at det vilde have været rigtigst, om Ministeren ikke havde afgjort Sagen, førend Rigsdagen kom sammen. Dette er imidlertid et Punkt, hvor paa Flertallet slet ikke har villet indlade sig; selve Realiteten eller Valget mellem disse Løsninger have vi troet naturlig maatte ligge fjernt fra vor Betragtning, især da Loven engang er gaaet herigjennem og har givet Ministeren Bemyndigelse i begge Retninger, og man har derfor ikke fundet mindste Anledning til at fremdrage nogenformelst Indvending herfra imod Ministerens Optræden i denne Sag.

Scavenius: Jeg har tilladt mig at udbede mig Ordet for at udtale mig om den samme Gjenstand, som den ærede Ordfører nu har udtalt sig om, idet jeg nemlig, skjøndt jeg hører til Flertallet, ikke kan være enig i alle de Betragtninger, som han fremsatte, i særdeleshed ikke i hans Slutningsbetragtning. Saaledes som den nordvestsjællandske Jernbanesag laa for efter Lovene af 1869 og 1870, var der jo to Veie at gaa; enten kunde man bygge en Bane fra Roskilde over Holbæk til Kallundborg — og i saa Fald blev det saagodt som en Selvsølge, at det sjællandske Jernbaneselskab vilde komme til at bygge Banen — eller man kunde føre en Bane direkte fra Kjøbenhavn over Frederiksfund, Holbæk til Kallundborg. Som bekendt har det sjællandske Jernbaneselskab engang negtet at paatage sig at bygge Banen, og det forekommer mig derfor at være ganske naturligt, at den høitærede Minister, da der fra de Herrer Suel & Nyholm fremkom et Projekt, hvorefter de vilde paatage sig at udføre Frederiksfundsbanen, gav et foreløbigt Tilfagn om Koncession paa visse Betingelser. Man har baade læst og hørt stærke Udtalelser mod, at den høitærede Minister i det Hele taget var gaaet ind paa at give et saadant Tilfagn om Koncession, men jeg kan dog ikke Andet end udtale, at

forsaavidt man vilde have en sand Concurrence med det sjællandske Jernbaneselskab, kunde man ikke indskrænke sig til kun at give Tilfagn om Koncession, naar alle Planer og Overflag vare tilveiebragte samt Anlægskapitalens Tilveiebringelse sikret, og jeg tror, at Rigsdagen, idet den har vedtaget Loven af 1870, derigjennem har udtalt, at den vilde muliggjøre Concurrence med det sjællandske Jernbaneselskab. Jeg har altsaa forsaavidt Intet at indvende imod den høitærede Ministers Fremgangsmaade, men naar jeg dernæst gaar over til at undersøge, hvorpaa dette Tilfagn gik ud, saa er min Enighed med den ærede Minister ganske vist tilende. Den høitærede Minister har, i sit første Tilfagn i et hvert Fald, lovet at ville yde en Rentegaranti paa Statens Vegne for 350,000 Rbd. pr. Mtl. Saa vidt jeg er i Stand til at opfatte Loven, har Ministeren ikke været berettiget hertil, og det forekommer mig ogsaa, at han selv har indrømmet dette, idet han nogen Tid efter har indskrænket den Rentegaranti, som han til Syvende og Sidst vilde yde, til kun at gjælde for en Sum af ialt 4,100,000 Rbd. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at det vistnok ogsaa er tvivlsomt, om den høitærede Minister kunde gaa saa vidt, men da det er mindre væsentligt, skal jeg ikke opholde mig derved. Jeg kan ikke Andet end udtale, at det forekommer mig at være uheldigt, at en Minister, naar han skal fortælle en saa vigtig Lovgivningsbestemmelse som denne, der kan paadrage Staten meget betydelige Udgifter, er i saa stor Uvisshed med sig selv, som det synes, at den høitærede Minister har været, og endnu uheldigere forekommer det mig at være, naar han kommer til at fortolke Loven formentlig feilagtig og i Statskassens Disfavor. Forsaavidt den høitærede Minister havde den Anskuelse, at det var umuligt at faae Frederiksfunds-Projectet udført, hvis man ikke kunde gaa til en større Rentegaranti end den, som Loven ligefrem tillæder, og forsaavidt han dernæst antog, at dette Frederiksfunds-Project i og for sig var at foretrække fremfor Banen fra Roskilde over Holbæk til Kallundborg, saa synes det mig, at han kun havde een Vet at gaa, nemlig at sige til de Herrer Konces-